

Mál nr. 105/2023.

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega. Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka (X)

Slyshugtak vátryggingaréttar. Orsakatengsl.

Gögn.

1. Málskot móttakið 21. mars 2023 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 31. mars 2023 ásamt fylgiskjali.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 4. maí 2023 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M kveðst hafa orðið fyrir slysi við vinnu sína hjá X hinn 21. júlí 2021, þegar 800 kílóa kassastaða hafi fallið á bakið á honum. M kveðst hafa verið heppinn að fá staðuna ekki alla yfir sig, þar sem hann hafi verið byrjaður að færa sig til hliðar þegar hún féll til jarðar. Hafi horn staðunnar hins vegar farið á bakið á honum og hafi M fallið á dekkjastæðu við hlið kassastæðunnar. Eftir slysið hafi M haldið vinnu sinni áfram enda hafi hann lítið fundið fyrir verkjum. Um tveimur vikum síðar hafi hann fundið fyrir miklum verkjum ofarlega í baki en hafi harkað þá af sér af mestu, utan þess að hann fékk að fara snemma heim einn daginn og mætti fjórum tímum of seint daginn eftir. Hafi M tjáð vinnuveitanda að hann væri með verki þar sem kassastæðan hefði fallið á hann og beðið um að slysið yrði tilkynnt til Vinnueftirlitsins. Hafi M liðið skár eftir þessa hvíld en ekki nógu vel. Skömmu síðar hafi M farið í orlof og ákveðið að sækja sér lækniáðstoð á móðurmáli sínu í þeirri ferð. Hafi M þá verið greindur með vöðvabólgu og sótt sjúkrabjálfun, einnig eftir komuna til Íslands. Hafi M ekki getað sinnt starfi sínu vegna verkja, orðið óvinnufær, og í kjölfarið verið sagt upp störfum. Við komu á heilsugæslu hinn 4. október 2021 hafi M verið greindur með bakverk og fengið ávísað verkjalyfjum. Við segulómum um sumarið 2022 hafi fundist merki um slit en ekki brjóskað eða taugarótarþrengingar. M sé í dag með stöðugan verk ofarlega í baki og mikla verki tvo til þrjá daga í viku en samsvarandi einkenni hafi ekki verið til staðar fyrir umrætt slys og orsakatengslin því skýr. M telur að X hafi vanrækt að tryggja honum öruggt starfsumhverfi til samræmis við lög og reglur þar sem vörubrettið sem staðan stóð á hafi ekki verið notað með réttum hætti og þyngd kassastæðunnar á því verið umfram burðarþol þess. Þá hafi Vinnueftirlitinu ekki verið tilkynnt um atvikið og beri því að leggja frásögn M um málsatvik til grundvallar. M byggji þá á því að um óvæntan utanaðkomandi atburð hafi verið að ræða sem uppfylli skilyrði slyshugtaksins.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji ósannað að M hafi orðið fyrir slysi við ofangreint atvik hinn 21. júlí 2021. M hafi ekki tilkynnt um slys á þeim degi og hafi ekkert verið frá vinnu eftir atvikið. Hann hafi fyrst leitað til læknis vegna meints slyss hinn 27. september 2021, eða níu vikum eftir atvikið. Af læknagögnum verði þá ekki ráðið að M hafi orðið fyrir áverka sem samræmist því að 800 kílóa kassastaða hafi fallið á hann. Er bótaskyldu úr slysátryggingu launþega því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að í upphaflegu höfnunarbréfi V hafi verið vísað til myndbandsupptöku af atvikinu og byggt á því að M hefði náð að víkja sér undan kassastæðunni. Þetta myndband sé ekki meðal málsgagna og skorar M á V að leggja það fram. Fyrirliggjandi ljósmyndir sýni hins vegar að M hafi fallið fram fyrir sig á dekkjastæðu, og byggji M á því að það hafi gerst eftir að kassastæðan féll á bakið á honum. Sé því komin fram sönnun um þá atburðarás sem M lýsi og uppfylli skilyrði slyshugtaksins. Sé það þá ekki rétt að M hafi fyrst leitað til læknis í lok september 2021 enda hafi hann leitað lækni meðferðar meðan hann var erlendis, hann hafi leitað til sjúkrabjálfa í lok ágúst 2021 og röntgenmyndir hafi verið teknar hinn 6. september 2021. Hafi M alls mætt í 57 skipti í sjúkrabjálfun hérlandis og sé enn til meðferðar sjúkrabjálfa vegna afleiðinga slyssins.

Álit.

Ljóst er að umrætt atvik uppfyllir í sjálfu sér skilyrði slyshugtaks vátryggingaréttar, þ.e. um óvæntan, skyndilegan utanaðkomandi atburð var að ræða, en aðila greinir hins vegar á um hvort atvikið hafi leitt til líkamstjóns M en það hvílir á honum að sýna fram á það. Ekki liggur nákvæmlega fyrir hvenær M tilkynnti X um atvikið og að hann teldi sig hafa orðið fyrir tjóni vegna þess, en af gögnum málsins má

ráða að það hafi verið a.m.k. um tveimur vikum eftir að það átti sér stað. Þar af leiðandi þykir ekki tilefni til að víkja frá almennum sönnunarreglum hvað þetta varðar á grundvelli þess að Vinnueftirlitinu hafi ekki verið tilkynnt um atvikið. Af myndbandi af atvikinu, sem nefndarmönnum gafst kostur á að horfa á eftir að hafa sent beiðni þar að lútandi, má sjá að M stendur við hlið stæðunnar þar sem hún riðar til falls. Þá verður ekki annað séð en að M hafi náð að víkja sér undan stæðunni, þó mögulegt virðist að horn hennar hafi stökist við upphandlegg hans og öxl. Í kjölfarið féll M á dekkjastæðu sem var við hlið kassastæðunnar. Þá má ráða af myndbandinu að M hafi staðið nær samstundis á fætur og virðist hann ekki hafa kennt sér meins, og er það raunar í samræmi við frásögn hans sjálfs. Gæði myndbandsins eru ekki eins og best yrði á kosið en þó verður ekki ráðið af því að kassastæðan eða hluti hennar hafi beinlínis fallið á M. Eins og atvik liggja fyrir verður að telja að frekari gagna sé þörf til að sýna fram á orsakatengsl umrædds atviks og þeirra einkenna sem M rekur til þess.

Samkvæmt fyrirbyggjandi lækisfræðilegum gögnum hefur M kennt sér meins í baki, og má ráða að hann hafi leitað til lækis og sjúkraþjálfara í Póllandi í kringum mánaðamótin ágúst/september 2021, þó fyrirbyggjandi gögn um það séu aðeins á pólsku. Þá liggur fyrir að M leitaði lækis hér á landi hinn 27. september 2021, eða rúmum tveimur mánuðum eftir umrætt atvik, og aftur hinn 4. október sama ár. Var hann í fyrra skiptið greindur með vöðvabólgu og í hið síðara með bakverk. Þá liggur fyrir nefndinni skýrsla sjúkraþjálfara, dags. 28. apríl 2023, og kemur þar fram að M hafi alls sótt meðferð í 57 skipti frá 28. september 2021. Þar kemur m.a. fram að M sé með verki í hægri öxl, milli herðablaða og í hálshrygg. Niðurstöður myndgreiningar sem M mun hafa gengist undir um sumarið 2022 liggja ekki fyrir en samkvæmt frásögn M sjálfs sýndi hún merki um slit en ekki brjóskað eða taugarótarprenningar. Frekari lækisfræðileg gögn liggja ekki fyrir nefndinni. Af framangreindu má ráða að einkenni M séu nokkuð almenns eðlis og ekki sértæk fyrir umrætt atvik. Liggur þá ekki fyrir t.a.m. matsgerð hæfra og óvilhallra matsmanna varðandi orsakatengsl. Þar sem ekki er sýnt fram á að M hafi orðið fyrir áverka við atvikið sjálft, nokkuð langur tími leið þar til hann kenndi sér meins, og enn lengri tími þar til hann leitaði lækis verður að telja að ekki sé sýnt fram á orsakatengsl milli atviksins og þeirra einkenna sem M rekur til þess. Verður hann að bera hallann af því.

Að fenginni framangreindri niðurstöðu eru þá ekki efni til að fjalla um kröfu M um bætur úr ábyrgðartryggingu X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysaftryggingu launþega X hjá V. M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 13. júní 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir